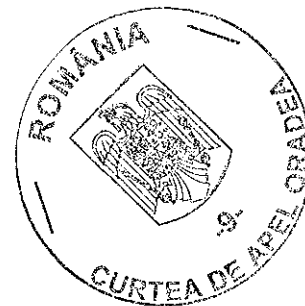

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
cu sediul în Oradea, Parcul Traian, nr. 10, județul Bihor
-SECȚIA I CIVILĂ-

DOSAR NR. ...

ÎNCHIEIERE

Sedința publică din 29 mai 2017
Completul de judecată constituit din :

PREȘEDINTE: (...)

JUDECĂTOR: (...)

GREFIER : (...)

Pe rol fiind soluționarea apelului civil declarat de apelantul, în contradictoriu cu intimata... împotriva sentinței civile nr. 181/C/2016, pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr....., *având ca obiect Legea nr.10/2001.*

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă apelantul reclamant ..., lipsă fiind intimata pârâtă.

Procedura de citare este legal îndeplinită cu părțile.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că apelul este scutit de plata taxei de timbru, după care :

Reprezentantul apelantului reclamant ca o chestiune prealabilă, arată că așa cum rezultă din cuprinsul cererii de apel a solicitat instanței să pronunțe o hotărâre care să țină loc de dispoziție pe care unitatea emitentă refuză să o emită. Deci chestiunea de drept ar fi aceea de a se stabili dacă instanța este sau nu competentă să pronunțe o asemenea hotărâre, raportat și la cele reținute de instanța de fond.

În practica judiciară nu există o asemenea problemă, motiv pentru care fiind o chestiune de drept de care depinde soluționarea acestei cauze, solicită a se face aplicarea art. 519 Cod procedură civilă, sesizând Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a se pronunța printr-o hotărâre asupra acestei chestiuni.

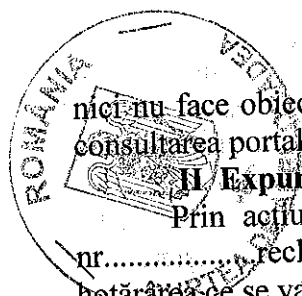
CURTEA DE APEL
DELIBERÂND :

I. Asupra admisibilității sesizării:

În conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modul de interpretare a dispozițiilor art.21 din Legea 165/2013 și art.26 din Legea 10/2001, în sensul de a se pronunța dacă instanțele pot pronunța o hotărâre judecătorească care să țină loc de Dispoziție, emisă în temeiul legilor de retrocedare, de către entitatea investită legal cu emiterea unei astfel de dispoziții.

De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale mai sus invocate depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, în speță se solicită pronunțarea de către instanță a unei Dispoziții prin care să se stabilească calitatea reclamantului de persoana îndreptățită la masuri reparatorii prin echivalent pentru un imobil preluat se stat anterior anului 1989.

Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre și

nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel cum rezultă din consultarea portalului Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor la data de, sub dosar nr., reclamantul a chemat în judecată pe pârâta, solicitând instanței ca prin hotărârea sa să se pronunțe:

- să constate ca prin sentința civilă nr./2013 a Tribunalului Bihor, rămasă irevocabilă ca urmare a respingerii recursurilor declarate în cauză, prin decizia civilă nr./2014 a Curții de Apel Oradea (dosar nr. al Tribunalului Bihor) s-a stabilit - în contradictoriu cu pârâta - calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent corespunzător cotei de 33% din terenul în suprafața de 5019 mp din top. 16/1, din terenul în suprafața de 267 mp din top. 11, din terenul în suprafața de 915 mp din top. 17, în valoare de 130 euro/mp, precum și din construcțiile vechi în valoare de 1.417.845 lei, imobile înscrise în CF și CF, cu obligarea pârâtei de a emite în favoarea sa Dispoziție în temeiul legii 10/2001 și să se conformeze dispozițiilor cuprinse în titlul VII din Legea 247/2005,
- să se constate că pârâta refuză să-și îndeplinească obligațiile care îi revin și în consecință să se pronunțe o hotărâre - care să țină loc de Dispoziție prin care să se stabilească calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent corespunzător cotei de 33% din terenul în suprafața de 5019 mp din top. 16/1, din terenul în suprafața de 267 mp din top. 11 precum și din terenul în suprafața de 915 mp din top. 17, în valoare de 130 euro/mp precum și din construcțiile vechi în valoare de 1.417.845 lei, imobile înscrise în CF și CF Cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul arată că, prin sentința civilă nr./2013 a Tribunalului Bihor pronunțată în dosar nr./2015 al acestei instanțe, rămasă irevocabilă ca urmare a respingerii recursurilor declarate în cauză prin decizia civilă nr./2014 a Curții de Apel Oradea, s-a stabilit - în contradictoriu cu pârâta - calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent corespunzător cotei de 33% din terenul în suprafața de 5019 mp din top. 16/1, din terenul ; în suprafața de 267 mp din top. 11, din terenul în suprafața de 915 mp din top. 17, în valoare de 130 euro/mp precum și din construcțiile vechi în valoare de 1.417.845 lei imobile înscrise în CF și CF, cu obligarea paratei de a emite în favoarea sa a unei Dispoziții în temeiul Legii 10/2001 și să se conformeze dispozițiilor cuprinse în titlul VII din Legea 247/2005.

Imediat după devenirea irevocabilă a hotărârii, ca urmare a pasivității paratei de a se conforma obligațiilor ce i-au fost trasate, reclamantul a întreprins toate demersurile posibile în vederea emiterii de către pârâtă a Dispoziției prin care să se menționeze calitatea sa de persoană îndreptățită cu privire la măsurile reparatorii care i se cuvin.

Menționează faptul ca în lipsa unei asemenea dispoziții și a înaintării dosarului ANRP nu poate beneficia de măsurile reparatorii prin echivalent la care este îndreptățit.

În acest sens a apelat la prevederile art. 906 NCPC, adresându-se la data de 21.01.2015 - SEJ, sens în care s-a format dosarul executiv nr./2015.

Prin încheierea din data de/2015 a executorului judecătoresc s-a încuviințat executarea silită, debitoarei fiindu-i comunicată la data de somația nr./2015 cu solicitarea ca, în termen de 10 zile, să se conformeze titlului executor.

Și de astă dată solicitarea a rămas fără niciun efect, situație în care, conform procedurii instituite de textul de lege menționat, s-a adresat instanței de judecată.

Prin încheierea definitivă nr./2015 a Judecătoriei Oradea, pronunțată în dosar nr./2015, pârâta a fost obligată la plata unei penalități de 100 lei/zi de întârziere, începând cu data de și până la executarea obligației prevăzută în titlul executoriu, ulterior prin încheierea nr./2015 a Judecătoriei Oradea, pronunțată în dosar nr./2015 al acestei instanțe, ca urmare a neîndeplinirii obligației trasate aceasta a fost obligată la plata sumei de 24.400 lei cu titlul de penalități pe perioada 13 februarie 2015 -30 septembrie 2015.

Nici până la ora actuală pârâta nu a emis Dispoziția la care a fost obligată prin sentința civilă nr...../2013 a Tribunalului Bihor, mai mult, starea financiară a acesteia este deosebit de precară, ceea ce face ca și încasarea penalităților la care a fost obligată să fie deosebit de dificilă.

Toate demersurile menționate, arată reclamantul, nu suplinesc însă obligația sa de emitere a Dispoziției, act necesar pentru finalizarea procedurii instituită de Legea 10/2001, ele reprezentând doar măsuri de constrângere, în cazul de față lipsite de orice efect.

Or, în afara acestei proceduri, nu există nicio altă modalitate de a obliga pârâta să se conformeze titlului executor emis în aplicarea Legii 10/2001 cu modificările ei ulterioare, mai arată reclamantul.

Față de cele menționate reclamantul a arătat că imposibilitatea în care se află de a beneficia de dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent, stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, intrată în puterea lucrului judecat, constituie o încălcare a dreptului sau la respectarea bunurilor, devenind astfel incidente prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția CEDO.

Pentru înlăturarea acestui abuz ca și a consecințelor sale, în lipsa unei alte măsuri legale, singura soluție care se impune este pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de dispoziția prevăzută de legislația reparatorie, în opinia reclamantului.

În drept au fost invocate dispozițiile art.21 din Legea nr. 165/2013, art.26 din Legea 10/2001.

Prin sentința civilă nr. /2016, din data de, a fost respinsă acțiunea reclamantului în temeiul următoarelor considerente:

Sentința civilă nr...../2013 a Tribunalului Bihor pronunțată în dosar nr...../2015 al aceleiași instanțe, rămasă irevocabilă ca urmare a respingerii recursurilor declarate în cauză prin decizia civilă nr...../ 2014 a Curții de Apel Oradea, s-a stabilit - în contradictoriu cu pârâta - calitatea reclamantului de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent corespunzător cotei de 33% din terenul în suprafață de 5019 mp din top. 16/l, din terenul în suprafață de 267 mp din top.11, din terenul în suprafață de 915 mp din top.17, în valoare de 130 euro/mp precum și din construcțiile vechi în valoare de 1.417.845 lei imobile înscrise în CF și CF, cu obligarea pârâtei de a emite în favoarea sa a unei Dispoziții în temeiul legii 10/2001 și să se conformeze dispozițiilor cuprinse în titlul VII din Legea 247/2005.

Întrucât pârâta nu s-a conformat dispozițiilor instanței, reclamantul a întreprins toate demersurile posibile în vederea emiterii de către pârâta a Dispoziției la care a fost obligată prin hotărârile de mai sus.

În acest sens s-a adresat conform art. 906 NCPC -SEJ sens în care s-a format dosarul execuțional nr...../2015.

Prin încheierea din data de a executorului judecătoresc s-a încuviințat executarea silită a debitoarei fiindu-i comunicată la data de somația nr. /2015 cu solicitarea ca, în termen de 10 zile, să se conformeze titlului executor.

Și de astă dată solicitarea a rămas fără niciun efect, situație în care, conform procedurii instituite de textul de lege menționat, s-a adresat instanței de judecată.

Prin încheierea definitivă nr...../2015 a Judecătoriei Oradea, pronunțată în dosar nr...../2015, pârâta a fost obligată la plata unei penalități de 100 lei/zi de întârziere, începând cu data de și până la executarea obligației prevăzută în titlul executoriu. Ulterior, prin încheierea nr...../2015 a Judecătoriei Oradea, pronunțată în dosar nr...../2015 al acestei instanțe, ca urmare a neîndeplinirii obligației trasate, pârâta a fost obligată la plata sumei de 24.400 lei cu titlul de penalități pe perioada 13 februarie 2015 -30 septembrie 2015.

A reținut prima instanță că, deși susținerile reclamantului sunt confirmate de probele de la dosarul cauzei și deși nici până la ora actuală pârâta nu a emis Dispoziția la care a fost obligată prin sentința civilă nr...../2013 a Tribunalului Bihor, instanța nu este îndreptățită ea însăși la emiterea unei Dispoziții întemeiată pe dispozițiile Legii 10/2001, singura căreia îi revine

această competență fiind pârâta din prezenta cauză ca și entitatea investită de lege cu soluționarea notificării în procesul de restituire a imobilelor preluate abuziv de către regimul comunist.

Oricum prin sentința civilă nr...../2013 a Tribunalului Bihor, irevocabilă, s-a stabilit această obligație în sarcina pârâtei.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel reclamantul care a solicitat admiterea acestuia, schimbarea sentinței de fond și admiterea acțiunii sale cum a fost formulată.

În motivarea apelului s-au reiterat argumentele prezentate în fața primei instanțe, apelantul invocând că deși deține titluri executorii împotriva pârâtei, aceasta refuză să se conformeze acestor titluri, emiterea dispoziției este necesară pentru finalizarea procedurii prevăzute de Legea nr. 10/2001, în afara acestei proceduri neexistând nicio altă modalitate în care pârâta să fie obligată să emită dispoziția mai sus enunțată.

A arătat apelantul că deși instanța a reținut justetea stării de fapt prezentată în motivare, iar aceasta nu a fost contestată nici de pârâtă, a procedat la respingerea acțiunii în mod nelegal.

A invocat că deși se află în posesia unui titlu prin care i se recunoaște calitatea de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent, acest titlu este lipsit de orice finalitate în lipsa dispoziției ce ar trebui emisă de unitatea deținătoare.

A concluzionat reclamantul că prin modalitatea în care a procedat prima instanță îi lipsește de beneficiul la măsuri reparatorii la care s-a constatat că este îndreptățit printr-o hotărâre definitivă, ceea ce se constituie într-o încălcare a dreptului de proprietate, în speță devenind incidente dispozițiile art.1 Protocolul 1 din CEDO.

Singura posibilitate de înlăturare a acestui abuz și a consecințelor sale, este pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de dispoziția prevăzută în lege de retrocedare.

Intimata nu a depus întâmpinare.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Apelantul –reclamant a solicitat sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

2. Intimata nu a avut un punct de vedere cu privire la cererea formulată.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Normele de drept intern ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție :

Art. 26 din Legea 10/2001 prevede:

(1) Dacă restituirea în natură nu este posibilă, deținătorul imobilului sau, după caz, entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării este obligată ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 25 alin. (1), să acorde persoanei îndreptățite în compensare alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în situațiile în care măsura compensării nu este posibilă sau aceasta nu este acceptată de persoana îndreptățită.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul imobilelor înstrăinate de persoanele juridice prevăzute la art. 21 alin. (1), (2) și (4).

(3) Decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare. Hotărârea tribunalului este supusă recursului, care este de competența curții de apel.

(4) În cazul în care dispoziția motivată de soluționare a cererii de restituire în natură este atacată în justiție de persoana îndreptățită, în funcție de probele de la dosar, entitatea care a emis dispoziția va adopta o poziție procesuală raportată la acestea. De asemenea, entitatea care a emis dispoziția va decide, motivat, de la caz la caz, dacă va exercita căile de atac prevăzute de lege, în cazul soluțiilor date de instanțele de judecată.

- (5) Dacă oferta acceptată constă în bunuri imobile, sunt aplicabile prevederile art. 25 alin. (4).
- (6) Dacă oferta acceptată constă în bunuri mobile sau servicii, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun în materie, după caz.

Art. 21 din Legea 165/2013:

(1) În vederea acordării de măsuri compensatorii pentru imobilele care nu pot fi restituite în natură, entitățile investite de lege transmit Secretariatului Comisiei Naționale deciziile care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii, întreaga documentație care a stat la baza emiterii acestora și documentele care atestă situația juridică a imobilului obiect al restituirii la momentul emiterii deciziei, inclusiv orice înscrisuri cu privire la construcții demolate.

(2) Deciziile entităților investite de lege vor fi însoțite de înscrisuri care atestă imposibilitatea atribuirii în compensare totală sau parțială a unor alte imobile/bunuri/servicii disponibile deținute de entitatea investită de lege.

(3) Dispozițiile autorităților administrației publice locale emise potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se transmit Secretariatului Comisiei Naționale după exercitarea controlului de legalitate de către prefect. Dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

(4) Comisiile județene de fond funciar și Comisia de Fond Funciar a Municipiului București pot propune Comisiei Naționale soluționarea cererilor de retrocedare prin acordare de măsuri compensatorii potrivit prezentei legi numai după epuizarea suprafețelor de teren agricol afectate restituirii în natură, identificate la nivel local.

(5) *) Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii. Pentru clarificarea aspectelor din dosar, Secretariatul Comisiei Naționale poate solicita documente în completare entităților investite de lege, titularilor dosarelor și oricăror altor instituții care ar putea deține documente relevante.

(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.

(6¹) În cazul în care, prin documentele existente în dosarul de despăgubire, nu se pot stabili amplasamentul sau caracteristicile tehnice ale imobilului pentru care se stabilesc despăgubiri, evaluarea se face prin aplicarea valorii minime pentru zona sau categoria de imobil prevăzută de grila notarială pentru localitatea respectivă, potrivit prevederilor alin. (6).

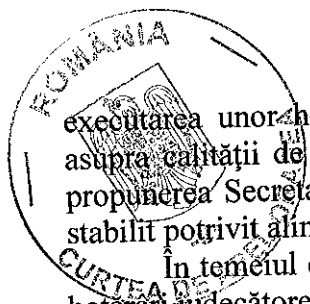
(6²) În cazul în care, prin documentele existente în dosarul de despăgubire, nu se pot/poate stabili suprafața și/sau descrierea, din punct de vedere arhitectural, a construcțiilor pentru care se stabilesc despăgubiri, se acordă măsuri compensatorii pentru o suprafață utilă de 21 mp. Evaluarea se face prin aplicarea valorii minime pentru zona sau categoria de imobil prevăzută de grila notarială aplicabilă pentru localitatea respectivă.

(7) Numărul de puncte se stabilește după scăderea valorii actualizate a despăgubirilor încasate pentru imobilul evaluat conform alin. (6).

(8) *) Ulterior verificării și evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității investite de lege și, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin. (7).

(9) În cazul validării deciziei entității investite de lege, Comisia Națională emite decizia de compensare prin puncte a imobilului preluat în mod abuziv.

(10) Prin excepție de la prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8), în cazul dosarelor ce conțin decizii ale entităților investite cu soluționarea notificărilor emise în

executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite la măsuri compensatorii, Comisia Națională emite, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, decizia de compensare prin numărul de puncte stabilit potrivit alin. (7).

În temeiul dispozițiilor legale mai sus invocate, reclamantul a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de dispoziție emisă în temeiul legilor de retrocedare.

2. Nu exista jurisprudență la nivelul Curții de Apel Oradea în materie și nici nu a fost identificată jurisprudență națională în materie.

3. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Dispozițiile legale mai sus invocate prevăd modalitatea în care entitățile deținătoare ale imobilelor ce pot fi retrocedate procedează în vederea acordării către persoanelor îndreptățite de măsuri reparatorii conform legilor de retrocedare.

Instanțele de judecată pot stabili dacă notificanții, foștii proprietari sau succesori acestora, sunt îndreptățiți la măsurile reparatorii prevăzute de legile de retrocedare și să oblige entitățile notificate să emită dispoziție de stabilire a măsurilor reparatorii convenite.

Competența instanțelor de judecată este stabilită de dispozițiile art. 26 din Legea 10/2001, precitate, iar printre măsurile pe care instanța le poate dispune nu se regăsește pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de dispoziție emisă de entitatea investită cu notificarea.

În lipsa unor dispoziții legale exprese instanțele nu se pot substitui unor autorități administrative, societăți comerciale ori altor persoane juridice.

În fapt, se solicită instanței să se pronunțe într-o materie care excede competenței sale, ceea ce nu poate fi primit.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În conformitate cu dispozițiile art. 519 Cod procedură civilă, constată îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În baza art. 520 alin. 1 Cod procedură civilă dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind modul de interpretare a dispozițiilor art. 21 din Legea 165/2013 și art. 26 din Legea 10/2001.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispune suspendarea judecării cauzei, conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 29 mai 2017.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

-redactat înch.....

-tehored.